

a cel obert

“La pobresa no està per ser entesa, està per ser resolta”

Som dues infermeres de l'Hospital General de Granollers que han tingut l'ocasió de visitar la Fundació Vicenç Ferrer, a l'estat d'Anantapur, al centre sud de l'Índia. A continuació explicarem la nostra experiència tot i que creiem que molts de vosaltres ja coneixeu el seu treball.

La nostra vivència ha estat d'una estada que tots els padrins o col·laboradors poden fer durant 5 dies allotjats en el campus de la fundació, on viu la família Ferrer i molts dels treballadors. Allà hem pogut visitar diferents projectes en els que treballen (educació, sanitat, dona, discapacitat, habitatge i ecologia). Hem pogut comprovar també el sistema organitzatiu amb què porten a terme aquests projectes: focalització dels problemes, humanitat, disciplina i esperit de treball en equip. També es porten a terme ajuts econòmics en petits crèdits, amb l'obligació d'escolaritzar els infants i a més a tornar els crèdits, això sí a un interès mínim (ni l'1%), d'aquesta manera es pot fer el crèdit a una altra persona o grup. Amb una millora en l'educació es fa el gran canvi, ja que afortunadament ja hi ha gent que ha acabat carreres universitàries i ara treballa amb la fundació.

Cal esmentar que la fundació treballa en una de les zones més pobres i àrides de l'Índia, buscant solucions per als problemes més greus i per a la gent més necessitada d'aquesta comunitat, majoritàriament rural. El govern d'allà s'havia plantejat abandonar, en un primer moment,

gran part d'aquest territori per àrid i treure la gent perquè no era possible viure-hi. Actualment, la Fundació Vincenç Ferrer treballa en més de 2.000 pobles, ha fet sistemes de recollida d'aigua, nous cultius i ha plantat més de tres milions d'arbres.

En els projectes de sanitat que té en funcionament hi ha: 3 hospitals generals, 1 centre monogràfic de la sida, 1 centre de planificació familiar, 1 escola d'infermeria, i l'educació a treballadores de la salut, que tenen repartides a cada poble. A més, està en projecte una unitat d'oftalmologia en els hospitals generals i un somni d'en Vicenç seria fer un (com diu ell) 'manicomi', ja que no hi ha cap centre per recollir i treballar amb malalts mentals. També treballen en col·laboració amb les autoritats sanitàries de l'estat indi, ja que el govern ha vist que arriba millor a tothom, en reconeixement a la seva manera de treballar, sobretot en temes de vacunacions.

El centre de planificació familiar és alhora una campanya conjunta amb el govern del país, i un centre molt important en aquesta zona ja que les noies es casen molt joves i poden tenir molts fills. En aquest centre es realitza el bloqueig tubari de forma gratuïta i es facilita l'estada postquirúrgica, durant una setmana, a la pacient i al nadó per tal que puguin descansar ja que la majoria han de treballar de seguida per tal de tirar la família endavant evitant al mateix temps el problema de possibles infeccions. Durant aquesta estada l'àvia és la responsable de

cuidar la mare i el fill.

Durant la visita vam tenir l'ocasió de poder assistir al bany i massatge que les àvies fan dos cops al dia als nadons. Després de la visita podem concloure que:

• El centre monogràfic de la sida

Tenen una qualitat de tractament amb antiretrovirals amb controls correctes i determinacions analítiques que es fan a pocs llocs de l'Índia.

• Treballadores de la salut

Són unes dones que sempre s'han dedicat a ajudar als parts als pobles, i la fundació les ha educat i preparat per fer educació i higiene sanitària als seus pobles.

• Neteja personal / neteja de la casa / neteja de l'entorn de la casa

Amb totes aquestes mesures s'aconsegueix una gran disminució d'infeccions i malalties, que tot i ser tan fàcil, abans no es feia. A més, el seguiment de les embarassades, mares i nens mitjançant reunions conjuntes amb ginecòlegs i llevadores. També un cop al mes hi havia la visita del metge i infermera de cada poble.

L'experiència d'aquesta visita ha estat molt enriquidora com a persones i també com a infermeres, ja que es veu el resultat d'un bon treball. Conèixer la seva obra i les persones, tant els treballadors de la fundació, com la gent dels pobles, et deixa una empremta profunda. Acabarem amb una frase d'en Vicenç: *La pobresa no està per ser entesa, està per ser resolta.*

Maria Raurell i Maria Pujol
Infermeres de l'Hospital General de Granollers

Acostem els serveis sanitaris a la població nouvinguda

Unitat de Treball Social de l'Hospital General de Granollers

La Unitat de Treball Social de l'Hospital General de Granollers, a través del seu programa de mediació cultural, ha posat en marxa un cicle de xerrades dirigides a la població nouvinguda amb l'objectiu d'apropar els serveis sanitaris i donar resposta a les seves demandes en tots els temes relacionats amb la salut. Aquest projecte pioner a la comarca que porta el nom de *Yaar ci wër gu Yaram* (educació sanitària en dialecte subsaharià wòlof) compta amb la col·laboració de l'Associació Senegalesa de Granollers i Canovelles *Nodema Kafo* i amb el suport de l'Ajuntament de Granollers.

La primera xerrada, *La tuberculosi com a infecció i malaltia*, del 21 de març, va anar a càrrec de la Dra. Júlia Tàrrega, del Servei de Pneumologia, que va exposar a la comunitat subsahariana les característiques de la tuberculosi. També va comptar amb la presència de Silvia Ponseti (treballadora social) i d'Ahmadou Dialo i Mariama Camara, mediadors culturals del mateix hospital, que van traduir l'exposició en tres dialectes subsaharians diferents: el mandinga, el wòlof i el fula.